Zagreb, 17. studenog 2026. godine

Branimir Iveković, odvjetnik

Paula Kiš, odvjetnica
Hrvoje Novak, odvjetnik
Franka Marčina, odvjetnica
Jakov Kević, odvjetnik

Strossmayerov trg 8
HR-10000 Zagreb
Croatia
OIB: 47430273019
VAT No: HR47430273019

T +385 (0)1 482 8890
F +385 (0)1 482 8889
E office@ivekovic.eu
W www.ivekovic.eu

IBAN: HR2424020061140167860
SWIFT: ESBCHR22
Erste&Steiermärkische bank d.d.

VISOKOM TRGOVAČKOM SUDU REPUBLIKE HRVATSKE

putem

TRGOVAČKOG SUDA U OSIJEKU

Na poslovni broj: **St-502/2026**

Vjerovnik: **BKS Bank AG**, St. Veiter Ring 43, A-9020 Klagenfurt, Austrija, OIB: 95202348925, kao osnivač **Podružnice BKS Bank AG, Glavna podružnica Hrvatska**, Rijeka, Mljekarski trg 3, OIB: 02138784111, zastupani po odvjetniku Branimiru Iveković, Strossmayerov trg 8, HR-10000 Zagreb

Dužnik: **CENTAR FAKTOR d.o.o.,** Radnička cesta 39, 10000 Zagreb, OIB: 69566160187

ODGOVOR NA ŽALBU

I. Trgovački sud u Osijeku (dalje: **Prvostupanjski sud**) je dana 15. listopada 2026. godine donio i objavio rješenje pod poslovnim brojem St-502/2026-139 (dalje: **Rješenje**) kojim je ukinuo odluku skupštine vjerovnika od dana 27. travnja 2026. godine, a kojom je bilo odlučeno protiv nastavka parničnog postupka protiv Smiljana Pilipovića pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu, posl. br. Povrv-3899/2025.

Na Rješenje su vjerovnici HashCode, NICE SPOT i Smiljan Pilipović (dalje: **Podnositelji**) podnijeli žalbu dana 30. listopada 2026. godine (dalje: **Žalba**). Ovim putem Vjerovnik podnosi i dostavlja Naslovnom sudu odgovor na Žalbu.

Žalba Podnositelja je u cijelosti neosnovana, a Rješenje pravilno i zakonito doneseno.

Prvostupanjski sud je u pobijanom Rješenju zaključio da je odluka skupštine vjerovnika protivna zajedničkom interesu vjerovnika, a sukladno ranijem rješenju i obrazloženju Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. Pž-4027/2025 od dana 8. listopada 2025. godine. U obrazloženju svog Rješenja, Prvostupanjski sud navodi da je odluka donesena **protivno zajedničkom interesu** svih vjerovnika, navodeći da Podnositelj, kao stečajni vjerovnici u predmetnom postupku, imaju **osobni interes** da se parnica protiv Smiljana Pilipovića ne nastavi. Shodno tome, Prvostupanjski sud pravilno je ukinuo odluku Skupštine vjerovnika te donio pravilno i zakonito rješenje.

II. Neosnovani su žalbeni navodi da Prvostupanjski sud u ponovljenom postupku nije postupio po rješenju Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. Pž-3623/2026 od 30. rujna 2026. godine, odnosno da je pobijano rješenje arbitrarno i protivno pravu žalitelja na pravično suđenje.

Naime, sama činjenica da pojedini dijelovi obrazloženja novog rješenja sadržajno odgovaraju obrazloženju prethodnog rješenja koje je ukinuto ne predstavlja dokaz da prvostupanjski sud nije postupio po uputama drugostupanjskog suda. Nije postojala obveza Prvostupanjskog suda da u ponovljenom postupku iznova utvrđuje i obrazlaže sve one činjenice koje među strankama nisu sporne, odnosno da napušta svoja prethodna činjenična i pravna utvrđenja koja nisu bila predmet konkretnih primjedbi drugostupanjskog suda.

Pritom je osobito značajno da je Prvostupanjski sud u novom rješenju dodatno razradio pojam zajedničkog interesa stečajnih vjerovnika te je ponovno ocijenio relevantne okolnosti konkretnog slučaja, uključujući vrijednost utužene tražbine, položaj vjerovnika koji su glasovali protiv nastavka parnice te mogućnost financiranja parničnih troškova od strane zainteresiranog stečajnog vjerovnika.

Odlučno je je li Prvostupanjski sud otklonio nedostatke zbog kojih je prethodno rješenje ukinuto te je li u ponovljenom postupku dao dostatne razloge za svoju odluku. Žalitelji, međutim, ne dokazuju da bi Prvostupanjski sud postupio protivno konkretnim uputama drugostupanjskog suda, pa su stoga takvi navodi iz Žalbe neosnovani.

III. Podnositelji pogrešno tumače odredbu iz čl. 108. st. 1. *Stečajnog zakona* kada nastoje nametnuti shvaćanje da bi Prvostupanjski sud, prilikom odlučivanja o ukidanju odluke skupštine vjerovnika, morao polaziti prvenstveno od rezultata glasovanja i pojedinačnih interesa vjerovnika koji su sudjelovali na skupštini.

Upravo suprotno, smisao navedene odredbe jest omogućiti sudsku kontrolu odluka skupštine vjerovnika u situacijama kada je odluka koja je formalno donesena propisanom većinom sadržajno protivna zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika.

Zajednički interes vjerovnika ne može se poistovjetiti s većinskim interesom vjerovnika koji su sudjelovali u glasovanju. Takvo bi tumačenje u potpunosti neutraliziralo gore navedenu odredbu *Stečajnog zakona,* jer bi to značilo da sud ne može intervenirati upravo u slučajevima kada je odluka protivna zajedničkom interesu, ali je donesena većinom glasova.

U konkretnom slučaju, odluka skupštine vjerovnika o nedavanju suglasnosti za nastavak već pokrenutog parničnog postupka ima za neposrednu posljedicu onemogućavanje daljnjeg ostvarivanja potencijalno značajne tražbine stečajnog dužnika prema Smiljanu Pilipoviću, i to u iznosu od EUR 1.241.439,91.

Takva odluka objektivno nije u interesu stečajnih vjerovnika ako postoji pravna i činjenična osnova za nastavak postupka, a troškovi njegova vođenja mogu se osigurati iz sredstava treće osobe, ovdje Vjerovnika, bez neposrednog financijskog opterećenja stečajne mase.

Prvostupanjski sud je pravilno uzeo u obzir da nastavak predmetne parnice ne predstavlja pokretanje novog i neizvjesnog sudskog postupka bez ikakve prethodne osnove, nego nastavak već pokrenutog postupka u kojem se ostvaruje konkretno i novčano određeno potraživanje stečajnog dužnika. Shodno tome, neosnovani su žalbeni navodi Podnositelja o pogrešnoj primjeni materijalnog prava.

IV. Podnositelji se neosnovano pozivaju na nalaz HANFA-e kao na okolnost koja bi sama po sebi dovodila u pitanje opravdanost nastavka predmetne parnice.

Naime, potrebno je razlikovati računovodstvene nepravilnosti utvrđene u postupku nadzora od postojanja i osnovanosti građanskopravnih tražbina između stečajnog dužnika i Smiljana Pilipovića. Činjenica da je HANFA utvrdila nepravilnosti u evidentiranju poslovnih događaja ne znači da je istovremeno utvrđeno nepostojanje tražbine stečajnog dužnika prema tuženiku, niti da je odlučeno o pravnoj osnovi i eventualnom postojanju protutražbina Smiljana Pilipovića.

Takve okolnosti mogu biti predmet dokazivanja i ocjene u samom parničnom postupku, ali ne predstavljaju razlog za njegovo unaprijed onemogućavanje.

Štoviše, utvrđene nepravilnosti u poslovnim knjigama dodatno ukazuju na potrebu da se međusobni poslovni odnosi i potraživanja stranaka utvrde u odgovarajućem sudskom postupku.

U odnosu na odluku Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj Pž-156/2023 od 15. veljače 2023., na koju se pozivaju žalitelji, ističe se kako procjena vjerojatnosti uspjeha u parnici ne podrazumijeva obvezu stečajnog suda da unaprijed provede cjelovit dokazni postupak i odluči o osnovanosti tužbenog zahtjeva.

U konkretnom slučaju postoji već pokrenuti parnični postupak s jasno određenim novčanim zahtjevom, kao i zainteresirani vjerovnik spreman osigurati sredstva za njegovo daljnje vođenje. Stoga nastavak parnice predstavlja opravdanu mogućnost ostvarivanja imovinskog prava stečajnog dužnika i povećanja stečajne mase.

V. Neosnovani su žalbeni navodi da spremnost Vjerovnika na predujmljivanje troškova ne bi osiguravalo troškovnu neutralnost postupka.

Prvostupanjski sud nije bezuvjetno odobrio nastavak parnice na teret stečajne mase, već je isti uvjetovao polaganjem iznosa od EUR 57.376,00 za svake četiri radnje u postupku, uz obvezu daljnjeg sukcesivnog predujmljivanja sredstava do njegova okončanja. Pritom je izrijekom određeno da stečajna upraviteljica, u slučaju izostanka uplate, može poduzeti odgovarajuće radnje radi okončanja parničnog postupka.

Time je uspostavljen odgovarajući mehanizam kojim se nastavak parnice uvjetuje prethodnim osiguranjem sredstava, upravo radi sprečavanja nekontroliranog opterećenja stečajne mase. Tvrdnja Podnositelja da bi zainteresirani vjerovnik u budućnosti mogao prestati predujmljivati sredstva predstavlja hipotetsku mogućnost, a ne dokaz da će do takvog postupanja doista doći, pa stoga takve navode treba odbiti kao neosnovane.

VI. Neosnovan je žalbeni navod da je Prvostupanjski sud, uzimajući u obzir vlasničku i upravljačku povezanost društava HashCode d.o.o. i NICE SPOT d.o.o. sa Smiljanom Pilipovićem, povrijedio njihovo pravo glasa iz članka 106. SZ-a.

Naime, Prvostupanjski sud nije osporio pravo glasa navedenim vjerovnicima, već je njihovu povezanost uzeo u obzir kao relevantnu okolnost prilikom ocjene je li odluka skupštine protivna zajedničkom interesu vjerovnika. U konkretnom slučaju, Smiljan Pilipović istodobno je tuženik u parnici čiji se nastavak razmatra te jedini član i zakonski zastupnik društava HashCode d.o.o. i NICE SPOT d.o.o. koja su također glasovala protiv nastavka te parnice.

Dakle, riječ je o objektivnoj povezanosti i podudarnosti interesa koju je Prvostupanjski sud opravdano uzeo u obzir. Postojanje prava glasa ne znači da sud prilikom primjene čl. 108. SZ mora zanemariti stvarne odnose između vjerovnika i učinke odluke o kojoj se glasovalo.

Jednako tako, činjenica da je i društvo ZAGREBGRADNJA d.o.o. glasovalo protiv nastavka parnice ne dokazuje da je takva odluka bila u zajedničkom interesu svih vjerovnika. Shodno tome, takvi navodi su neosnovani.

VII. Neosnovan je i žalbeni navod o navodnoj bitnoj povredi odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. *Zakona o parničnom postupku*, u vezi s čl. 10. SZ.

Pobijano Rješenje sadrži jasnu i razumljivu izreku te razloge o odlučnim činjenicama na kojima je Prvostupanjski sud utemeljio svoju odluku. Sud je naveo pravnu osnovu odlučivanja, relevantne okolnosti glasovanja, međusobne odnose pojedinih vjerovnika, iznos utužene tražbine i mogućnost financiranja daljnjeg postupka.

Okolnost da pojedine navode žalitelja sud nije ocijenio na način na koji bi oni željeli **ne predstavlja bitnu povredu odredaba postupka**. Podnositelji zapravo nastoje podvođenjem svojih prigovora pod procesnu povredu ponovno otvoriti pitanja o kojima je Prvostupanjski sud već odlučivao. Ne radi se, stoga, o nedostatku razloga o odlučnim činjenicama zbog kojeg se pobijano rješenje ne bi moglo ispitati.

VIII. Iz svega navedenog proizlazi da je Rješenje pravilno i na zakonu osnovano, pa stoga Vjerovnik predlaže Naslovnom sudu odbiti u cijelosti Žalbu Podnositelja te potvrditi Rješenje Prvostupanjskog suda.

BKS Bank AG
osnivač Podružnice BKS Bank AG, Glavna podružnica Hrvatska
odvjetnik Branimir Iveković, p.p.

Branimir Iveković
Digitally signed by Branimir Iveković
Date: 2026.11.17 10:56:13 +01'00'